

Grand Slam 2006

Den 27 upplagan av Grand Slam spelades den 23 och 24 juli på Roslagens GK respektive Vaddö GK och solen den lyste som vanligt denna sommar. Det var många år sedan Roslagens GK fick ett besök och det blev ett kärt sådant. Alla fyra var vid mycket gott mod och samtliga begick något så ovanligt som uppvärmning på rangen! Efter några puttar, och Guy som charmade sig till en kvinnlig fotograf att ta årets GS-bild, så var det dags.

Gert och Robert två klockor mitt i – Guy och Per "fade" ut till höger om bergklacken. Robban sätter upp sitt inspel två meter till höger om flagg. Gert däremot går omvägen via skogen på vänsterkant och första hålet slutar med: "Robban 3 (birdie), Per 6, Gert och Guy "delar" på 7!" Alltså en händelserik öppning.

Fjärde hålet – skarpt dogleg vänster (blint), blir en katastrof för en kamrat – 9a är inget att minnas (vi andra fick en 5a).

Femman – ganska kort par-4a men där missar Robban (som hit var på par) utslaget in i skogskanten till vänster med en dubbel som följd. Ställningen efter 5 hål av 36 = +2 till Guy/Robert.

Sexan är ett kort par 5 med out till vänster och en damm 60-70 m kort green, så det gäller att spela med insidan. Gert, Guy och Per spelar sig fram i position kort dammen och Robban som hade en riktigt bra drive försöker gå in på två – resultat, en klack out!! – droppar en ny och sätter upp den på green puttar två gånger för en sexa – puh! Guy hamnar på nedre platån ca 12 m från flagg snett uppför och sätter putten för birdie! Snyggt jobbat. Per och Gert noterar varsin 6a.

Leta aldrig boll om motspelaren inte begär det! Den erfarenheten gjordes på sjuan, ett långt korthål på 175m. Gert slicar utslaget in i skogen till höger, slår en provis till greenkanten. Bussig som man är går undertecknad mot skogskanten för att kolla efter bollen (som vi inte tror oss hitta) och där ligger bolluslingen – och inte vidare bra! Och tyvärr säger ju reglerna att man måste spela på densamma – det blev inge' bra

Efter nio spelade hål är ställningen +3 till Guy/Robert och Robban har hållit i sin individuella score och är bara tre över par (eller 21 p). Men i bästboll-sämstboll kan allting hända, så spelet går vidare.

Tian ger två par och två bogeys och ingen förändring. Skönt med en fika !! Elvan ger oss början till slutet eftersom både Guy och Robert gör var sitt par medan Per och Gert får nöja sig med en bogey - +5.

Tolvan – ett mycket vackert och knepigt korthål (150m) med en damm framför – där man kan undra om "vissa" spelare använt något utöver koffein vid tian, för så mycket 'flytpar' är det sällan man ser. Grattis Per! Efter detta är det bara +3 till G/R.

Bara sex hål kvar och spänningen stiger. Trettonde, ett par 5 med dogleg vänster på utslaget, Gert hamnar i bunkern och tappar ett slag – övriga knackar sig fram till varsin 6a och det står +4.

14e – en kort par-5a, men ganska smalt vid landningsytan. Per och Guy mitt på banan, Robban i ruffen till höger och Gert – långt upp på berget till vänster – och det slutar med en kringla. Guy gör par och det innebär att G/R vinner båda och är nu +6!

15e – ett till synes enkelt korthål, högt uppifrån (dock 156m) och ingen träffar green. En gräver sand, en flippar chippar och det hela slutar med att bara Robert får poäng på hålet i och med sin bogey (lysande) + 7.
Sextonde hålet är ett svårt par 4 – trångt utslag – bara Robban kommer igenom med en bra drive. Alla tre övriga knackar dock fram sig en bit och Robban ska "bara" lägga in den från 135 m men slår en SOCKET - rakt ut i träsket på höger sida (det nästan hörs hur motståndarnas hjärnor noterade detta slag med!) - dropp och in på green och dubbelbogey! Det visar sig dock, att det var den överlägset bästa scoren på hålet eftersom diverse slag utdelades innan bolluslingarna kunde slinka ner i hål. Så det står fortfarande + 7.

Sjuttonde är ett kort-kort korthål på 112m och det är ju ingen match för klassspelare av denna kaliber – 4 enkla par!
Sista hålet för första rondan av 2006 års Grand Slam. Ett härligt par fyra där man står högt och ser hela hålet och klubbhuset i bakgrunden. Bra utslag av samtliga – nu gäller det att sätta inspelet på green som sluttar mot dig. Robban är den ende som träffar green och han tvåputtar för par medan de övriga chip och tvåputtar för bogey. Noterbart är att Robban gör årets bästa rond (hittills) – 38p.

Slutresultat efter första dagen:

Guy och Robert +8!

Är det så att förra årets förlust bara var en parentes, eller.....efter dag två får vi se.

Efter denna trevliga 18-hålsrond på en utmärkt bana – bra greener och fairway – var vi sugna på en matbit, men tyvärr var restaurangen stängd på grund av brand och vi fick trösta oss med en fralla och lättöl/kaffe. Men vi var ändå sugna på några hål till – så vi fortsatte och spelade 13 hål ytterligare (utom tävlan förstås). Därefter tog vi oss via Norrtälje snabbt upp till klubbhuset i Gässvik, där sedvanlig utspisning med tillbehör kunde äga rum.

Nja riktigt sedvanligt blev det ju inte – herr Andersson förvisade undertecknad till enskild förläggning pga. tidigare års försvårande av sömn medelst (påstås det) snarkningar.

God morgon

– och det var det – denna andra dag av Grand Slam 2006. Hur skulle det gå? Hade Guy fått sova ostört i sin ensamhet? Har Gert och Per snackat taktik och spelstrategi hela natten?

Frukosten avverkades och vi lämnade klubbhuset för den korta färden till Väddö GK – som ingen hade spelat! Och som ingen kommer att spela inom överskådlig tid framöver heller !!

Väddö – näddö !

Vi kommer fram till ett trevligt klubbhusområde, betalar vår greenfee (full 300,- trots info om en provisorisk green) och börjar ladda i godan ro. Per, Gert och Guy går mot rangen medan jag tänkte att bästa att chippa och putta lite så man får upp känslan.

Känslan - på den puttinggreenen! Den påminde mer om en dålig tee full av uppslagna torvor. Det gick varken att putta eller chippa. Så jag tar en fika i stället. Så småningom blir det ändå dags att leta sig fram till 1-an - nå'n banguide fanns "naturligtvis" inte heller att tillgå - endast en enkel kopierad skiss över hela banan.

Ettan - en trång, kort par 4 med en damm till vänster och berg till höger och en upphöjd green som lutar ifrån... - gav inga bättre vibbar (i alla fall inte för undertecknad). Gert parade övriga en dubbel. Vilket innebar att P/G knappar in och ställningen snabbt krympt till +6 för Guy/Robert.

Tvåan - en kort par tre - med ravin och out till vänster och bakom, som naturligtvis får ett besök - Per gör en sexa, Gert en 4a medan både Guy och Robert grejar sina par - +8 igen !!

Jaha tänkte undertecknad, det vara kanske bara lite rostigt på ettan - men icke!

Tredje hålet spelas nerför (bara 246m) med out till vänster och rangen till höger (out), så Robert hamnar i kanten till höger (ospelbar) Gert och Guy nåstans i vänsterkant medan Per spelar smart och ligger mitt i. Detta belönas med ett par - vad vi andra fick kan vi skriva om någon annan stans.

Fyran, ett nytt par tre, riktigt hyggligt faktiskt - även scoren, alla gör två poäng. Återigen får vi stå och vänta på bollen framför - dom har inte bråttom ! och då kommer banpersonal för att klippa tee (som var långhåriga !) - nästa gång ska jag komma ihåg att be honom sätta i knivarna också. Han stannar kvar för att bli imponerad av våra utslag på detta första par-5, dogleg vänster.

Den ende som lyckas riktigt bra är Gert som - hör och häpna - slår en svag draw mitt i ! Resultatet - ja, Per och Robert gör sina par, medan Gert får en bogey och Guy en dubbel och ställningen är +7.

Därefter bergsbestigning till 6an - ytterligare ett av dessa oootroligt fina par4 (277m) där max 170 m kan slås på utslaget och andra slaget ska genom en smal korridor av 25m höga träd till en green som man inte ser. Och vad händer då - jo Guy chockar omgivningen med ett utslag mitt i, ett bra inspel och bara en putt, *birdie!* Jo man tackar !

Efter nio spelade hål är det "tvingande" 10 minuters fikapaus och ställningen är +9 till G/R. Men det är fortfarande 18 poäng att spela om. Hoppas de följande hålen är bara något bättre än hittills. Efter en lång promenad, under vägen, kommer vi fram.

Tian - ett riktigt bra par-4, tyvärr med provisorisk green 30 m kortare.

Gert och Per mitt och gör sina par och knappar in två poäng.

Elvan även det ett bra par-4. Man står högt och har utsikt över hela hålet, men det hjälper ju inte alltid.

Per klockar drivern mitt i medan herrar Andersson och Hägerström får berg-känning till vänster och Robban pushar slaget till höger. Vad händer - jo Gerts boll har studsat ut och ligger mitt i. Guy krånglar sig ner från berget och Robban hittar sin boll förbi alla svårigheter, spelar fram sig på fairway sätter upp den på green och sänker för PAR. Per och Gert får nöja sig med varsin bogey efter flera puttar än nödvändigt och Guy räddar sin bogey. Ställningen är nu +8.

Återigen ett fint korthål - 164 m med en damm före och till höger. Robban sätter upp den på green något kort. Övriga något mindre lyckade utslag. +9
Trettonde hålet har jag inget större minne av, förutom krandiket till vänster och P/G knappar in ett poäng.

Fjortonde är ett kort par 3 - uppför, 116m - där Per och Guy gör par och P/G knappar åter in - ställningen nu +7. Åtta poäng kvar att spela om och Guy kan inte låta bli att le på vägen till nästa tee.

Ett par-5-hål ! och som vanligt får vi vänta - på samma boll som från hål ett. Högt utslag över en svacka upp på en kulle och nerför igen - ett bra utslag får en bra kick nerför, men då gäller det att slå ett sådant också och det gör Per. Därefter kan

vi inte rapportera så många flera bra slag på detta hål. Nämnde jag dammen till höger vid 150-pinnen?
Ställningen oförändrad +7 och därmed ointagligt och Guy/Robert har avgått med segern detta det 27e Grand Slam.
Men vi fortsätter väl berättelsen i alla fall.

Bra par-3-hål igen, 154m till en ondulerad green med ett dike strax före. Per gör par vi andra bogey.

Sjuttonde är banans längsta hål, par 5 – 477m och känns som ett riktigt golfhål. Guy lyckas göra par och vi andra får chip-och-tvåputta för bogey. Sen får vi promenera tillbaka under vägen till det avslutande hålet.
Ett par 3, nerför 136m – ganska intetsägande – och koncentrationen var väl inte heller så förskräckligt hög, men resulterade i alla fall med par för "mästarna" och något sämre för 'förlorarna'.
Kort var denna s.k. golfbana – 4691m – och det bästa man kan säga om den är att sista nio är mindre dåliga än första och att korthålen är ok – i övrigt "Vaddö – naddö !

Sammanfattningsvis har även årets Grand Slam spelats utan slagsmål och alltför stora meningsskiljaktigheter (bortsett från missförståndet om vem som skulle skriva score-kortet första da'n – kommer aldrig att upprepas.) och bucklan, förlåt vandringspriset, är återigen i rätta händer – dvs. Guy och Robert har nu sin 16e inteckning. I den allmänna förvirringen glömdes naturligtvis det sedvanliga fotograferandet av vinnarna – så här kommer en annan bild.

Det ser ju ut som en mästarbild – eller hur?

GS utsände (någonstans i Roslagen)